

[Socialministeren.]

ligere Undersøgelser. Man maa jo holde mig til gode, at der bogstavelig talt ikke er gaaet mere end 14 Dage eller 3 Uger, siden jeg overhovedet har faaet Materialet, saa jeg kan ikke sige andet, end at det har været et stort Arbejde blot at fremskaffe det, der foreligger nu.

I Forbindelse med dette Forslag vil jeg gerne gøre opmærksom paa to Henvendelser, jeg har faaet, som staar i Forbindelse med Refusionsordningen. Den første Henvendelse er en Skrivelse fra De samvirkende Sogneraadforeninger af 17. Januar; den er ikke ret lang, og jeg tillader mig at oplæse den:

„Til Socialministeren.

Foranlediget ved, at en Række af Landets Sognekommuner ved Modtagelsen af de fra Socialministeriet udsendte Refusionsopgørelser er kommet i den Situation at skulle udrede ikke ubetydelige og i mangfoldige Tilfælde ganske uforudsete Beløb til Refusionsforbundet, tillader undertegnede Formand for De samvirkende Sogneraadforeninger mig herved at anmode den højtærede Socialminister om at ville overveje Muligheden for at indrømme disse Kommuner Adgang til en lempelig Afvikling af det rejste Refusionskrav.

En stor Del af disse Kommuner vil, saafremt Regningsbeløbet skal fremskaffes straks, være henvist til at søge Beløbet tilvejebragt ved Optagelse af Laan. Hermed vil den allerede opstaaede Uro om Betalingssspørgsmaalet faa ny Næring, og Utilfredsheden i Kommunerne vil forstaaeligt nok blive yderligere skærpet.

Under disse Forhold vil jeg henstille, at Betalingssspørgsmaalet, for saa vidt angaar Kommunernes Andel i Statstilskuddet til Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser, løses derved, at der gives Sognekommunerne Henstand med Beløbets Indbetaling, saaledes at Betalingen ordnes gennem Modregning fra Statens Side i de Forskudsbeløb vedrørende Statskassens Andel i Aldersrente- og Invalidereudgifter, som Kommunerne har Krav paa for det løbende Regnskabsaar.

P. S. V.

K. Pedersen.“

Jeg var jo ikke rigtig stolt ved at skulle henvende mig til Finansministeren med den Skrivelse, selv om vi i øvrigt allerede havde drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt det under Hensyn til Arbejdsløshedsudgifternes for mange Kommuner Vedkommende overraskende Størrelse ikke var rimeligt at foretage et eller andet; men efter nogle Forhandlinger har Finansministeren bemyndiget mig til at sige, at han mener, at der inden for det Omraade, der er nævnt, maa kunne ydes Henstand, hvor Amtet skønner det rimeligt, dog naturligvis mod Rente og selvfølgelig kun for indeværende Aar, hvor Vanskelighederne paa Grund af Nyordningen har været mere eller mindre uforudseelige eller i hvert Fald uforudsete. Og det venter jeg, at man hilser med almindelig Tilfredshed ude i vedkommende Kommuner.

Endelig har jeg i Dag modtaget en særlig Henvendelse, mundtlig, gennem en Deputation fra de sønderjyske Amter, som gør opmærksom paa den særlig vanskelige Stilling, der foreligger for en Række sønderjyske Kommuner. Vi vidste jo nok, da vi vedtog Socialreformen, at Forholdene i Sønderjylland ogsaa paa dette Omraade var noget særligt. Derfor blev der i § 79, Stk. 6, i Forslaget om offentlig Forsorg indsat en Bestemmelse, hvorefter der blev givet et ekstraordinært Tilskud til de sønderjyske Kommuner. Det, Deputationen sagde til mig — jeg bad om at faa det skriftligt, det har jeg ikke i Øjeblikket —, var dette, at man ikke dannede fra ønskede at kritisere Socialreformen i Almindelighed, men gerne vilde have overvejet — og jeg meddelte, at jeg ventede, der blev nedsat et Udvalg i Anledning af Venstres Forslag —, om der ikke var nogen Mulighed for i Overgangstiden, i Øjeblikket altsaa, at forhøje dette Tilskud efter § 79. Jeg nævner det, fordi det netop er kommet frem i denne Forbindelse og man jo altsaa i samtlige sønderjyske Kommuner er opmærksom paa denne Henvendelse hertil, og jeg har anmodet om at lade tilgaa mig og Udvalget en nærmere Redegørelse fra disse Kommuner.

Min Stilling i Øjeblikket er med andre Ord den, at jeg hilser dette Forslag med Tilfredshed, for saa vidt som det drejer sig om en nærmere Undersøgelse,